

Lapsen muistoja Liperin kirkonkylältä 1950 - 1960 -luvulta

Kalastusta Kirkkolahdella

Kirkkolahti rantoineen oli olennainen osa lapsuuteni maisemaa. Isä oli kova kalamies ja isän mukana kävin järvellä niin kesällä kuin talvellakin. Keväällä heti jäiden lähdettyä laskettiin verkot. Muistoissani verkot olivat aina suunnilleen kunnansairaalan vastarannalla. Lahnankutuaikaan verkot laskettiin jotenkin kulmittain, sitä nimitettiin lahnanpesäksi. Verkonsoutu on taitolaji, johon jouduimme perehtymään vasta vähän suurempina.

Saunarannassa oli savustuspönttö ja savulahna oli herkkua. Pitkin kesää käytiin ongella, me lapset keskenämme rannalla ja isän kanssa veneellä ja silloin ongittiin myös pohjaongella. Kalastusretkillä vedettiin myös uistinta ja saunarannan salmessakin muistan isän uistelleen.

Heti kun syysjää kantoi aikuisen ihmisen, uitettiin verkkonaru pitkän riu'un avulla jään alle. Narulla vedettiin verkot avannosta toiseen ja verkkonarun vetämistä meillä lapsilla riittikin kevättalvelle saakka.

Ahkeran kalastuksen ansiosta meillä syötiin paljon kalaruokaa. Keväällä savustettiin lahnoja, kesäaikaan ahvenia, haukea paistettiin pannulla ja uunissa ja kevättalvella keitettiin matikkasoppaa. Suolakalaa oli myös usein pöydässä.

Isän kalastusintoon liittyy tarina:

Kesäisin työpäivän jälkeen isällä oli niin kiire vesille, että hädin tuskin malttoi riisua pikkutakin ja solmion ja kääriä paidan hihat. Äiti siitä usein motkotti, että voisit edes huonomman paidan vaihtaa kalareissulle.

Varmaan parikymmentä vuotta oli noista ajoista kulunut, kun eräessä tilaisuudessa juttelin vieressäni istuvan vanhemman miehen kanssa ja tuli puheeksi, että olen kotoisin Liperistä. Hän kertoi, että hänenkin sukulaisperheensä oli asunut siellä, rannan lähellä ihan kirkonkylän liepeillä ja hän oli käynyt sukulaistensa luona kylässä. "Sellainen huvittava asia jäi mieleen, että siellä joku mies kävi verkkoja katsomassa valkoinen kauluspaita päällään", hän jatkoi.

Riitta Tiihonen